

Doprinos J.F. Herbarta razvoju didaktike

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Učiteljski fakultet

Садржај

Живот и дело Јохана Фридриха Хебарта стр. 3-4

Многострано интересовање стр. 5

Настава (по Хебарту) стр. 6-7

Хебартова метода формалних ступњева стр. 7-9

Критика Хебартове наставне методе стр. 9-10

Додатак:

Како превазићи застарелу (Хебартовску) организацију стр. 11

Литература стр. 12-13

Живот и дело Јохана Фридриха Хебарта

Јохан Фридрих Хебарт (1776. – 1841.) је рођен у Олденбургу. До 12. године образовање је стицао у родитељском дому, потом је завршио латинску школу, а филозофске науке је изучавао у Јени. Рођен је у породици у којој није могао добити потпуније образовање. Његови родитељи су најпре покушали да од њега направе музичко чудо од детета. Учили су га да свира клавир, виолину и харфу. Његов отац је желео да му син буде одличан правник, а Јена је било право место за образовање одличних правника, али је Јохан хтео да студира филозофију.

Време његових универзитетских студија се може назвати плодним јер се у то време Хебарт по први пут упознао са славном Кантовом филозофијом, а осим тога се, на универзитету, упознао и са Фихтеом. По завршетку филозофских студија, радио је као домаћи учитељ у породици неког швајцарског аристократе у Берну. Тамо је живео око три године и отприлике у то време и уз тај рад пробудило се у њему велико интересовање за педагогију. Томе је много допринела згодна прилика што је могао изблиза да се упозна са радом Јохана Хајнриха Песталоција, који га је одушевио. Песталоцијев рад је у тој мери утицао на њега да је почео теоретски најозбиљније да га проучава и да пише о њему. По повратку у Немачку почео је да шири Песталоцијеве идеје. Као приватни доцент почео је да преаје педагогију 1802. године на универзитету у Гетингену. Већ 1805. године је постао редовни професор тог универзитета. Његово дело о Песталоцијевој „Азбуци посматрања“, додуше, није није доживело толики успех, али је постао утолико чувенији захваљујући својим другим делима.

Написао је више радова од којих се издвајају:

„Естетичко представљање света као главни задатак васпитања“ (1804.), „Општа педагогика изведена из циља васпитања“ (1806.), „О односу школе и живота“ (1818.) , „Нацрт педагошких предавања“ (1835.), „Психологија као наука заснована на искуству, метафизици и математици“ (1835.).

Године 1809. био је позван за професора филозофије на универзитет у Кенигсбергу. Тада је постао Кантов наследник. Тамо је основао педагошки семинар и експерименталну гимназију – више као вежбаоницу – са интернатом. У то време се доста бавио психолошким проблемима и написао дела која се баве психолошким темама као што је „Уџбеник за психологију“ а касније и „Психологија као наука“.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com